

የኩዊር ደስታ

መጋቢት 2016
ቅፅ ፬ | ቁጥር ፩

ንስንስ ትኩረቷን በLBQ ላይ አድርጋ
በየሩብ ዓመቱ በኩዊር ኢትዮጵያ
የምትታተም መጽሐፍት
Nisnis - A quarterly magazine
published by Queer Ethiopia
focusing on LBQ issues

QUEERETHIOPIA

ኩዊር ኢትዮጵያ

«ኩዊር ኢትዮጵያ» የተለያዩ ፆታዊና ወሲባዊ ዝንባሌ ላላቸው ኢትዮጵያዊ ኩዊር ሴቶች እንዲሆን ታስቦ በኩዊር ሴቶች የተመሠረተ አማራጭ ምኅዳር ነው። ይኸውም ሌዝቢያን፣ ባይሴክሽዋል ወይም ኤሴክሽዋል የሆኑ ሴቶችንና ትራንስ ሴቶችን ያካትታል። ይህ ምኅዳር የኩዊር ማኅበረሰብ ታሪክ እና የሕይወት ልምድ ትልቅ ሥፍራ የሚይዝበት ነው። እንደ 'ኩዊር ማኅበረሰብ የዕለት ተዕለት ሕይወታችንን ገጠመኞች፤ የተለያዩ ሰዎችን የግል ታሪኮች፤ ቃለ - መጠይቆች እንዲሁም ሥነ - ጥበባትን እንደምናካትት ተስፋ እናደርጋለን። ከነዚህ በተጨማሪም በኢትዮጵያ ውስጥ እና በዳያስፖራ ለሚገኙ ኢትዮጵያውያን ቤተሰቦች ራሳቸውን ሆነው የሚመጡበት የበዩን - መረብ ማኅበረሰብ መድረክ ሆኖ እንዲያገለግል ማስቻል ፍላጎታችን ብቻ ሳይሆን ጥረታችንም ጭምር ነው።

 queerethiopia.com

 [ethioqueer](https://soundcloud.com/ethioqueer)

   [QueerEthiopia](https://www.facebook.com/QueerEthiopia)

 etqueerfamily@gmail.com

 t.me/queeret

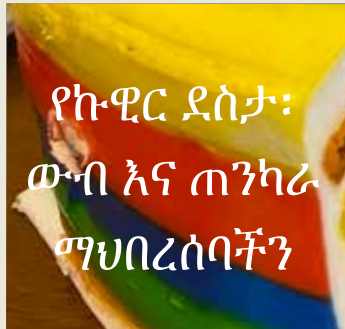

ማውጫ

Editorial

03

የኩዊር ደስታ፡
ውብ እና ጠንካራ
ማህበረሰባችን

04 - 11

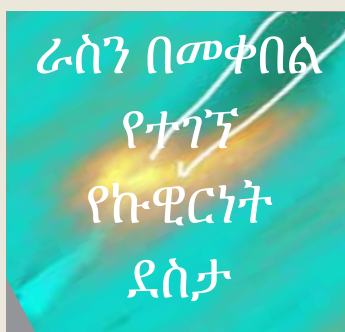
የኢትዮጵያዊ
የኩዊር
ደስታ

12 - 17

ደስታን
ማነገብ፡
የኩዊር ነፃነት
ምሸት

18 - 21

ራስን በመቀበል
የተገኘ
የኩዊርነት
ደስታ

22 - 25

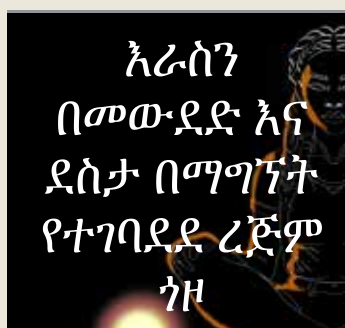
ጥበብ እና
የኩዊርነት
ደስታ

26 - 29

ደስታን
በሰደት

30 - 33

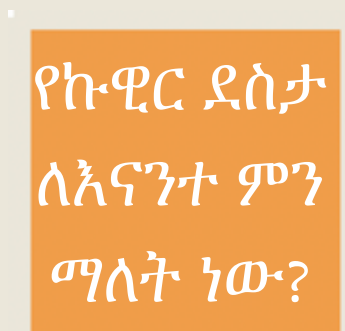
እራስን
በመውደድ እና
ደስታ በማግኘት
የተገባደደ ረጅም
ጎዞ

34 - 37

የኔ ፍቅር፡
የኔ ኩዊር
ደስታ

38 - 41

የኩዊር ደስታ
ለእናንተ ምን
ማለት ነው?

42

የአርታዊያን መልዕክት

እንኳን የኩዊር ደስታን ወደምናከብርበት ዘኛው የንስህ እትም መጡ! በዚህ እትም በተመሳሳይ የታ አፍቃሪዎች ውስጥ ስላለው ደስታ እና ሀሴት እናስሳለን።

የኩዊር ደስታ ከስሜት በላይ ነው። የኩዊር ደስታ ድርጊት ነው። ፅናትን የሚፈጥር ነው። ለማህበረሰባችን ደህንነቱ የተጠበቀ ቦታን፣ የሚረዳ ማህበረሰብ እንድንፈጥር ያስችለናል። እንዲሁም ለራሳችን እና ለማህበራዊ ተቀባይነት ፅናት ኖሮን የሚያቆየን ነው።

የኩዊር ደስታ አለማቀፋዊ ፅንሰሀሳብ ሲሆን ከየታዊ ማንነት እና የየታ መገለጻቸው በላይ የሆነ ነገር ነው። በመሰናከሎች በተሞላው የኩዊር ህይወታችን ውስጥ ባሉት አዎንታዊ ነገሮች ላይ እንድናተኩር ያስችለናል። በጥላቻ በተሞላ ራሳችንን መቀበል ራሱ ከባድና ውጣ ውረድ የሞላበት እንዲሆን በተደረገበት ሀገር ብንኖርም መልካሙን የሚያመለክተን የኩዊር ደስታችን ነው።

ቃለመጠይቅ ያደርግንላት የተመሳሳይ የታ አፍቃሪዎች ሼሮኒካ ራሷን ‘ስለመቀየር’ የአእምሮ ሀኪም ጋር ስለመሄድ ትነግረናለች። ደስታዋ በመጨረሻ ራሷን መቀበል እና ምንም ችግር እንደሌለባት ማመኗ ነው። ሌክሲ ለረዥም ጊዜ የኩዊር መብቶች ታጋይ ሆና የሰራች ሲሆን ሰዎች በእኛ ፅሁፎች እንደታዩ ተቀባይነት እንዳገኙ እና ድጋፍ እንዳላቸው እንዲሰማቸው እንዳደረኩ ሳውቅ ደስታን ይሰጠኛል ትላለች።

የኩዊር ደስታንና ነፃነት ፍላጎችን ውስጥ ጥበብም ትልቅ አስተዋፅኦ አለው። በፀሎት የኩዊር አርቲስት ስትሆን በስራዎቿ የኩዊር ማህበረሰቡን ለማስተዋወቅ መስራቷ ደስታን እንደሚፈጥረዋት ትናገራለች። ‘ኩዊር ጥበብ ተርበን ወይም ተጠምተን ምግብ ወይም ውሃ እንደማግኘት ነው ትላለች። አንድ አምደኛችን እንደምትለው የኩዊር ጥበብ ራሳችንን ለመግለፅ ለመረዳት እና በቀላሉ ለማስደሰት የምንመለከትበት መስታወት ነው።

የኩዊር ደስታ ከፖለቲካ ወይም ጥበብ በላይ ነው፤ ፍቅራችንም ለደስታችን ትልቅ አስተዋፅኦ አለው። አንድ አምደኛችን በሁለት ሴቶች መሀል ያለውን ፍቅር ትገልፅልናለች። ይህን ታሪክ በምናነብ ሰአት በመሃላቸው ያለውን ፍቅርና መተሳሰብ ሳይሰማን ማለፍ ከባድ ነው።

ሌላዋ አምደኛችን በኢትዮጵያ ያለውን ጥላቻ ሸሽታ በናይሮቢ ቆይታዋ ነፃነትን እና የፍቅርን ደስታ እንዴት እንዳጣጠመችው ትነግረናለች። ፍቅራቸው በእንግዳ ሰዎች ሲከበር በማየቷ የተሰማትን ደስታ ታጋራናለች። ‘አብረን ስንራመድ ሰዎች የምናምር ጥንዶች እንደሆንን ይነግሩናል ትላለች።

የኩዊር ደስታ ድርጊት ነው - ራሳችን እና ማህበረሰባችንን በዘላቂነት የምናከብርበት መንገድ ነው። በየቀኑ ብዙ ከባድ መሰናከሎች ቢያጋጥሙንም በሀዘን ከመዋጥ ይልቅ ህይወትን በደስታ ለመኖር ያለንን ቁርጠኝነት የምናሳይበት ነው።

ይህ የንስህ እትም የኩዊር ደስታ ላይ በማተኮር ‘ኩዊር ነን፤ ደስተኞች ነን’ የሚለውን መሪ ቃል በደስታ ያጋራል! ይህ እትማችን የየራሳችሁን የደስታ ምንጮች በማሰብ ጥሩ ስሜትን እንደሚፈጥርባችሁ ተስፋ እናደርጋለን።

እንደተለመደው በዚህ መጽሔት ዝግጅት ላይ የተሳተፉትን ሁሉ እናመሰግናለን። ታሪካቸውን እና የጥበብ ስራዎቻቸውን ላካፈሉን እና ለሚያነቡልን ሁሉ ምስጋናችን ከልብ ነው።

በዚህ እትም እንደምትዝናኑ እና ደስታን ይዞላችሁ እንደሚመጣ ተስፋችን ነው!

የኩዊር ደስታ፡ ውብ እና ጠንካራ ማህበረሰባችን

የተመሳሳይ የታ አፍቃሪዎች እና ትራንስ ጥላቻ በጨመረበት በዚህ ወቅት የኢትዮጵያ ኩዊር ማህበረሰብ ደስታን ለማግኘት የተለያዩ መንገዶችን ይጠቀማል። ይህ ታሪክ ተስፋን ለመስጠት በማለም የተዘጋጀ ነው። የኩዊርነት ደስታ በጥላቻ በተሞላችው ሀገራችን ውስጥም ቢሆን ገና መታየት እንደሚችል ያመለክታል። ከሶስት ጠንካራ ሰዎች ጋር ባደረግናቸው ቃለመጠይቆች ስለልምዳቸው፣ ደስታን እንዴት ማግኘት እንደሚቻል እንዲሁም ታፍኖ መኖርን ያልመረጠ እና በጀግንነት በተለያዩ መንገዶች ራሱን ስለሚገልፀው ማህበረሰባችን ብዙ ብለውናል።

ቼሮኒካ፡ የራስን ፍለጋ እና ራስን መቀበል ጉዞ

የመጀመሪያውን ቃለ መጠይቅ ያደረግነው ከክልሎች ዋና ከተማ ከአንዱ ከመጣችው እና የተመሳሳይ ሶታ አፍቃሪ ከሆነችው ቼሮኒካ ጋር ነው። ቼሮኒካ ራሷን የማወቅ እና የመቀበል እውነተኛ የፅናት ጉዞ ጀምራለች። በሶታዊ ማንነቷ እና በሶታ አቀራረቧ ምክንያት የሚደርስባትን የማህበረሰብ ጫናዎችን እና ጥላቻን እንዴት እንደተጋፈጠችው ልምዷን አካፍላለች። መጀመሪያ ላይ ማንነቷን ለመቀበል ስለከበዳት እና ‘ኖርማል’ መሆን በመፈለጓ የአእምሮ ህክምና ባለሙያን እስከማማከር ድርሳ ነበር። እናም በእውነቱ “ለመለወጥ” እና “የተለመደ” እንድትሆን ለመርዳት ወደ የሥነ-አእምሮ ሐኪም የመቅረብ አደጋ ነበራት። የኢትዮጵያ ኩዊር ማህበረሰብ የሚያጋጥመውን ብዙ ፈተናዎች እና ትግሎችን ጉዞዋ ማሳያ ነው።

የአእምሮ ህክምና ባለሙያዋ ሌዝቢያን የሆነችበት ምክንያት የሆርሞን ቸግር ነው በማለት መስተካከል እንዳለባት ነገራት። ማንነቷን ለመቀየር እና ሃኪሙ እንዳለው ‘ኖርማል’ ለመሆን ከሞከረች በኋላ ቀስ በቀስ ወደራሷ መመለስ ጀመረች።

‘መጥፎ ነገር እንደሆነ እንሰማ ነበር። የተለያዩ ቪዲዮዎች እና ድራማዎችን በማሳየት ሌዝቢያን መሆን መጥፎ እንደሆነ እንዳምን ተደርጌ ነበር’ ስትል ቼሮኒካ ትናገራለች። ስለኩዊር ማንነቷ ግራ ከመጋባቷ የተነሳ ብዙ ታላቅስ እንደነበር ታስታውሳለች። የለውጥ ጉዞዋ የተጀመረው ብትፀልይ እና ሃኪሙ የመከራትን ብታደርግም ለሴቶች ያላትን ስሜት መቀየር እንደማትችል ከተረዳች በኋላ ነው።

የፈጣሪ ቸርነት እርግጠኝነት እና በራስ መተማመንን እንደሰጣት ትገልጻለች። ራሷን ለመቀበል ያን ያህል ባትሰቃይ ትመርጥ እንደነበር ብትገልፅም ዛሬ ያለችበት ለመድረስ አስፈላጊ እንደነበር ግን ታምናለች።

“ምንም እንኳን በጣም የሚያም የነበረ ቢሆንም ያንን መንገድ ማለፌ ዛሬ ላይ ስለራሴ ምንም ጥያቄ እና ጥርጣሬ እንዳይኖረኝ ረድቶኛል” ትላለች።

የቼሮኒካ ጉዞ ራስን ወደመቀበል ያለው መንገድ ከባድ እንደሆነ የሚያስታውሰን ነው። በተጨማሪም በጥላቻ የተሞላ ሀገር እንደመኖራችን የሚሰማን በራስ ያለመተማመን ስሜት ራሳችንን ወደመቀበል እና ደስተኝነት የምናደርገው ጉዞ አንዱ አካል መሆኑን ያሳያል። ቼሮኒካ ዛሬ ያገኘችው የኩዊርነት

ደስታ የመጣው ራሷን መሆን ከመቻሏ እና ጥርጣሬዋ በመጥፋቱ እንደሆነ ትናገራለች። ከቃለመጠይቃችን በኋላ ከፍቅረኛዋ ጋር በደስታ እና በኩራት አብረው ሲራመዱ የወንዳወንድ መገለጫ ያላት ሌዝቢያን አለምን ለመጋፈጥ የሚያደርጉትን ጉዞ አይተንበታል።

ሌክሲ: ማህበረሰብ እና ግንኙነት

በሁለተኛ ቃለመጠይቃችን የኢትዮጵያ ኩዊር ማህበረሰብ አባል ከሆነችው እና ለኩዊሮች ደህንነቱ የተጠበቀ ቦታን ለመፍጠር ከምትጥረው ሌክሲ ጋር አውርተናል። ከዚህ አመታት በላይ በታጋይነት የቆየችው ሌክሲ ፕሮግራሞችን በማዘጋጀት፤ በመፃፍ፤ የድጋፍ ቡድኖችን በማደራጀት እና አብሮነትን የሚያጠናክሩ

ስራዎችን ትሰራለች።

ሌክሲ የማህበረሰብ ድጋፍ በተለይም በጥላቻ በተሞላ አካባቢ ውስጥ የኩዊር

ደስታን ለመፍጠር ስላለው ጠቀሜታ አስረግጣ ትናገራለች። በተለይም ከኩዊር ቤተሰብ ጋር እንደምትሰራ የመብት ታጋይ እንዲህ በማለት ትናገራለች። ‘ትልቅ ደስታ የሚሰጠኝ ታሪካችንን መናገር ነው። ችግራችንን እና ስኬታችንን የሚገልፁ ታሪኮችን በመናገር ድምፃችንን ማሰማት እና መኖራችንን እና የእኛን አውነት ማሳወቅ እንችላለን።’

በእርግጥ የኩዊር ንቅንቄን እንደኢትዮጵያ ባለ ሀገር ማዘጋጀት ብዙ ችግሮች እና አደጋዎች አሉት።

ሌክሲ እንደምትለው አዎንታዊ ተፅዕኖን መፍጠር እና ማህበረሰብን ማደራጀት በከባድ ጊዜያት ውስጥም ፍቅር፤ ተቀባይነት እና ፅናት እንደሚያሸንፉ የሚያሳይ ነው።

ኩዊር ሰዎች መገለል፤ ተቀባይነት ማጣት እና ጥቃት በሚያስተናግዱበት ማህበረሰብ ውስጥ ደህንነታቸው ተጠብቆ ራሳቸውን መሆን የሚችሉበትን ቦታ መፍጠር አስደሳች ነው። እነዚህ ቦታዎች የቤተሰባዊነት ስሜትን ለመፍጠር እና

እርስበርስ መደጋገፍን ለማበረታታት አስፈላጊ ነው።

“እንደ ሰው ፅሁፎቻችንን ተመልከቶ ብቻውን እንዳልሆነ፤ ልክ እንደሆነ እና እንደምንደግፈው እንዲሰማው ማድረግ መቻላችንን ማሰብ

ደስታን ይሰጠኛል። በጉዟችን ብቻችንን እንዳልሆንን እና ያሳለፍነው ጊዜ ዋጋ እንዳለው ያስታውሰናል” ስትል ሌክሲ የኩዊር ደስታዋ ከትግሏ ጋር እንደሚገናኝ ትገልጻለች።

በፀሎት፡ ነፃነትን በጥበብ መግለፅ

ለስተኛ እና የመጨረሻ ቃለመጠይቃችን ከበፀሎት ጋር ነው፤ በፀሎት ኩዊር አርቲስት ስትሆን ችሎታዋን የራስ ፍቅርን እና ትግልን ለመግለፅ ትጠቀምበታለች። ጥበብን በመጠቀም ኢትዮጵያ ውስጥ ያሉት ወግ አጥባቂ የማህበረሰብ ህጎችን በመጋፈጥ ኩዊር ማንነቷን ለማክበር እና ማህበረሰቡን ለመወከል ትጠቀምበታለች። በፀሎት ስራዎቿን በፌስቡክ የምታጋራ ሲሆን ለኢትዮጵያዊ ኪውሮች ተስፋ፤ ደስታ እና ተቀባይነትን ለመስጠት ትጠቀምበታለች። በስክሎቿ ለኢትዮጵያዊ የተመሳሳይ የታ አፍቃሪዎች ተቀባይነት እንዲያገኙ ለማድረግ ታልማለች።

‘የኩዊር ጥበብ የምንፈልገውን ለማለት የምንጠቀምበት መሳሪያ ነው። በሀገራችን እንደኩዊር ማህበረሰብ የምንፈልገውን በአደባባይ ማለት አንችልም ምክንያቱም አደጋ ይጥለናል። ጥበብ ግን ለብዙሀኑ ህዝብ እንዳለን እና ሊቀበሉን እንደሚገባ ለመንገር ይጠቅመናል።’

የኩዊር ሰዎች ጥበብ እና ስለኩዊር ሰዎች የሚሰሩ የጥበብ ሰዎች ማህበረሰቡን ለማጠናከር እጅግ አስፈላጊ ነው። ለኩዊር መብቶች የምትታገለው በፀሎት ጥበብ በማህበረሰቡ ውስጥ ንግግርን ለመፍጠር አንዱ መንገድ እንደሆነ ትገልጻለች። በስራዎቿ ስለፍቅር፤ የፍቅር ህይወት፤ ስራ እና ጥንካሬ ውይይቶች እንዲደረጉ ትጋብዛለች። የበፀሎት ስራዎች የኩዊር ማህበረሰብ ተወካዮች በማይታይበት ሀገር ውስጥ መኖራቸውን ለማሳየትም ያገለግላሉ።

‘የኩዊር ጥበብ ለሁሉም ሰው የምታሳይው ነገር አይደለም በነፃነት ልትሸጪው አትችይም ወይም ይፋ አታወጪውም። ነፃነትን ይጠይቃል። የኩዊር ጥበብ ርቦሽ ወይም ጠምጦሽ ምግብና ውሀ እንደመፈለግ ነው። ስስል የሚሰጠኝ ስሜት ያንን ነው። ለምሳሌ አንድ ሴት ፍቅር ውስጥ ሆና ብስል እያሰብኩ ያለሁት ያንን ስለሆነ ነው’ በማለት በፀሎት ትናገራለች።

ስራዎቿ ደስታን እና ጥንካሬን በእውነተኛ ማንነቷ ውስጥ እንድታገኝ አድርገዋታል። ‘ለኔ የኩዊር ጥበብ ከደስታም በላይ ቋንቋዬም ነው። ራሴን የምገልፅበት እና ማን እንደሆንኩ ለማያውቀው አለም ራሴን የማሳውቅበት ነው።’

የኩዊር ደስታን ማክበር

የኩዊር ደስታ የፅናት እና የአይበገሬነት መንፈስ የሚታይበት ነው። ብዙ ችግሮች ቢኖሩም የኩዊር ማህበረሰቡ ጥንካሬን ምቹት እና ደስታን ፍለጋ አላቆመም።

በቪሮኒካ ሌክሲና በፀሎት ታሪኮች ውስጥ የፅናት፤ እውነተኛነት

እና ማህበረሰቡን ጥንካሬ አይተናል። በወግ አጥባቂ ማህበረሰብ ውስጥ ደምቆ የሚታይ የኩዊር ደስታን ለመፍጠር ደህንነታቸው የተጠበቁ ቦታዎችን ያመቻቹ ጠንካራ ኢትዮጵያዊ የተመሳሳይ የታ አፍቃሪዎች ምሳሌ ናቸው።

በኢትዮጵያ ኩዊር ማህበረሰብ ውስጥ የሚገኘው ደስታ ግላዊ ስኬት ብቻ ሳይሆን አካታች፣ ተቀባይ እና ተሻጋሪ ለሆነ ህዝብ የተስፋ ጨረር የሚሆን ነው። ደስታችን ፍቅር ምንም እንደማይገድበው እና እያንዳንዱ ሰው የታውን በፈለገው መንገድ መግለፅ እንደሚችል እንዲሁም በየቀኑ የሚያጋጥመን መገለል እና ፍርሀት ቢኖርም እውነተኛ ማንነታችንን ማክበር እንደምንችል የሚያስታውሰን ነው።

ሌክሲ እንዳለችው ‘ድምፃችንን በምናሰማበት፣ መኖራችንን በምናሳውቅበት እና ታሪካችንን ራሳችን በምንናገርበት’ በዚህ ጉዞ የቃለመጠይቃችን እንግዶች ታሪክ ራሳችንን እንድቀበል ማንነታችንን እንድናከብር እና ተቀባይነትን የምናገኝበትን መንገድ እንደሚያግዘው ተስፋ እናደርጋለን።

የማህበረሰባችን ፅናት ደምቆ የሚታይ ነው። የቪሮኒካ ራስን ፍለጋ እና በሒላም የባለሙያ መጥፎ ምክር እንኳን ኖሮ ራሷን መቀበል መቻሏ ራስን መቀበል አስፈላጊ መሆኑን ያሳየናል። የሌክሲ ለማህበረሰቡ መገናኛ መንገዶች ለማግኘት መስራቷ ለኩዊር ደስታ የመደጋገፍን አስፈላጊነት የሚያመላክት ነው። የበፀሎት የጥበብ ትግል የኩዊር ማንነትን በማክበር፣ ሌሎችና ራሷን የሚወክላቸውን ስራ፣ ጥንካሬ እና ደስታን እንድታገኝ አስችሏታል።

እነዚህ የፅናት፣ ማህበረሰብ፣ ፍቅር እና የማክበር ታሪኮች የኢትዮጵያን የኩዊር ማህበረሰብ ጥንካሬ የሚያሳይ ነው። የምንጋፈጠው ጥላቻና ችግር ማንም ሊጥቀን የማይችለውን ደስታችንን እንደማይወስድብን ያስታውሰናል።

“የኩዊር ጥበብ ርቦሽ
ወይም ጠምጦሽ
ምግብና ውሀ
እንደመፈለግ ነው።

- በፀሎት

”

የኩዊር ደስታ
የፀናት እና
የአደባባይነት
መንፈስ
የሚታደብት ነው።

- አሌክሳ -

የኩዊር ማንነቴን የምወደው ስለሴቶች በደንብ
እንዳውቅ እና እንዳከብራቸው ስላደረገኝ ነው።
ስለነታቸው፤ ለስላሳ ከንፈራቸው እና ሽታው ቀልቤን
ይገዛዋል። ደግነታቸውን እና መስጠት መውደዳቸው ለኔ
ቦታ አለሁ። የምንፈጥረው የስሜት መረዳዳት ደስታን
ይሰጠኛል። በምናጋራው ስለአለም ያለን አመለካከት
እና ዋጋችንን ባልተረዳ አለም ላይ ለኛ የሚሆን ቦታን
ስለማግኘት ባለን ፍላጎት ውስጥ እጠፋለሁ። የሴት ልጅ
ውበት ያስገርመኛል። ሴቶችን ማፍቀር በመቻሌ እና
በእነሱም መፈቀር በመቻሌ አመስጋኝ ነኝ።

የኢትዮጵያዊ ኩዊር ደስታ

- በፀሎት -

እኛ አሁን ባለንበት የደስታችን ምንጭ የምለው
እኛን የመሰለ ሰው ማየት ነው። ፍቅረኛ ወይም ዝም
ብሎ ጓደኛም ሊሆን ይችላል። ብቻችንን አለመሆናችን
ስናቅ እና እራሳችንን መቀበል ስንጀምር ይሄ የደስታችን
ምንጭ ነው። አብዛኛውን አርቴን የምሰራው ከዚህ
ስሜቴ ተነስቼ ነው። ሴቶች ወይም ወንዶች ለእርስ
በርስ ያላቸውን affectionናቸውን ሲገልፁ ማየት ደስ
ይለኛል። ለአኔ የደስታዬ ምንጭ ኩዊር አርት መስራት
ነው።

የኢትዮጵያዊ ኩዊር ደስታ

- ኢስ -

ራሴን መሆን መቻሌን እወደዋለሁ የህብረተሰቡን ባህላዊ ህጎች መከተል አያስፈልገኝም። እንደኛ ባለ ወግ አጥባቂ ማህበረሰብ ውስጥ ስንኖር ልንከተላቸው የሚገቡ ህጎች እና እንድናደርግ የሚፈልጓቸው ነገሮች አሉ፤ ለምሳሌ ማግባት እና ልጅ መውለድ ወይም ሴትን እንደ ሴት መልበስ። ተቀባይነት እንድናገኝ ወደሚያውቁት ነገር ይገፋፉናል። ኩዊር መሆኔን የምወደው እኔ መሆን በመቻሌ ነው። የፈለኩትን ልብስ ለብሼ የፈለኩትን ሰው እወዳለሁ የኔ የምላቸው ሰዎች ይቀበሉኛል። ምንም እንኳን አብዛኛው ሰው በፊት እግር ኳስ ተጫዋች የነበርኩ ወይም የወንድ አለባበስ ያለኝ ስፖርተኛ ስለሆንኩ እንደሆነ ቢያስብም ከቅርብ ጓደኞቼ እና ቤተሰቦቼ ጋር፤ ደስተኛ የምሆነው ሀሳቤን እና ማንነቴን ከነሱ መደበኛ ስለሌብኝ ነው። ለነሱ እኔ ከነሱ የሚለየኝ ነገር የለም። በትክክል የሚሰማኝን ለመናገር እና ለመሆን ምንም አያስፈራኝም።

- የሃና -

የኔ ኩዊር ደስታ ሴቶች ናቸው፤ ውብ ፍጡሮች ናቸው፡ አማላይ እና ቆንጆ ናቸው፡ እና በአንድ ደካማ እና ሀይለኛ የሚያደርገኝ አቅም አላቸው። ያላቸው ውበት ያስደስተኛል ያንን ማየት በመቻሌ ደግሞ በፍቅራቸው እወድቃለሁ። ኩዊር ስለሆንኩ ብቻ ሳይሆን ሴቶች ከፍተኛ ደረጃ ደርሰው ሳያቸው ደስ ይለኛል። ሰዎች ሴቶች እርስ በርስ ጥሩ አይደሉም፤ ስልጣን ላይ ሴት ማየት አይፈልጉም ወይም ሴት አስተማሪ አትወደድም ይላሉ እኔ የሚሰማኝ ግን የዛ ተቃራኒ ነው። ሴቶችን በስልጣን ላይ ሳይ ደስ ይለኛል።

የኢትዮጵያዊ ኩዊር ደስታ

- ፅዮን -

የኔ ኩዊር ደስታ ፅናቴ ነው። ስህተት በሚለኝ
ማህበረሰብ ውስጥነው የምኖረው። ብስማቸው ኖሮ
ከብዙ ጊዜ በፊት ማንነቴን ቀይሬ ሴት ያደረገኝን
የእኔነቴን ክፍል ለመደበቅ እሞክር ነበር። በኩራት እና
ያለፍርህት ራሴን መሆን መቻሌን እወደዋለሁ። የኩዊር
ደስታዬ አይኔን ሳልሰብር ከሞት ጋር መፋጠጤ እና
ከነማንነቴ መኖር መቻሌ ነው። እኔን የሆነኩት በፍርህት
ተከበንም እኛነታችንን የምንቀበል የኩዊር ማህበረሰብ
ውስጥ በመሆኔ ነው። ሌሎች ሴቶች እና ለመረጥኳቸው
ቤተሰቦቼ ያለኝ ፍቅር ያኖረኛል። የኩዊር ደስታዬ
ቤተሰቤ ነው። ምክንያቱም ምንም ቢፈጠር እኔነቴ
የማይቀየረው አለን የሚለኝ የኩዊር ማህበረሰብ ስላለኝ
ነው። ማህበረሰቤ ፅናቴ የሚቻል እንደሆነ እንዲሰማኝ
ያደርገኛል።

የኢትዮጵያዊ ኩዊር ደስታ

- ሃበን -

የኔ ኩዊር ደስታ የፆታ ሚናዎችንና ሌሎች
የሚጠብቁብንን ነገሮች ችላ ለማለት እና ሕይወቴን
በተቻለ መጠን በትክክል ለመኖር ስመርጥ ነው።
የምፈልገውን ለመልበስ ስመርጥ፣ ሰዎች ወንድ ናት
ብለው ሲገምቱ “ሴት ነኝ” ብዬ ስናገር፣ እና ሰዎች
ሊሳለቁብኝ ሲመርጡ እንኳ ካንገቱ ቀና ብዬ ስሄድ
ደስተኛ ነኝ። ሌሎች ስለ እኔ ምንም ቢናገሩ እና
ምንም ያህል እኔን “ኖርማል” ሊያደርጉኝ ቢሞክሩም
እኔ ማንነቴን ማክበር እመርጣለሁ። እስቃለሁ፣ እኔን
ከሚመስሉኝ ሰዎች ጋር ጊዜ አሳልፋለሁ እና ከእውነተኛ
ማንነቴ ያነሰ ለመሆን ፈቃደኛ አልሆንም። ያኔ ነው
ለውስጤ የደስታ ስሜት የሚሰማኝ።

ደስታን ማነገብ፡

የኩዊር ነፃነት ምሽት

ወንዶቹ እየደነሱ፤ እያወሩ እና ተቃቅፈው እየተሳሳሙ ነው። በዛ ሁሉ ላብ እና ግርግር ውስጥ ሀሳቧ በጭንቀት የተሞላው እኔ ብቻ ሳልሆን አልቀርም። መሬቱ ተከፍቶ ይውጣቸው ይሆን? ጠባቂዎቹና የሚጨፍሩት ሰዎች ይሰድቧቸው ወይ ይመቷቸው ይሆን? ቢያንስ ካልያዝናቸው ብሎ የሚታገል አይጠፋም ብዬ ጠብቄ ነበር።

አንድ ጓደኛዬ እኔና ፍቅረኛዬን አልኬሚስት ወደሚባል ባር ወስዳን ነው። በመሀል ናይኖቢ በተለይ የፈጠራ ስራዎች ማሳያነት ይታወቃል። በከተማው አለ የሚባለው ይህ ቤት በምግብ፣ ፋሽን፣ ሙዚቃ እና ሌሎችም ስራዎች ላይ የተሰማሩ ብዙ የንግድ ሰዎች መገኛም ነው። ድህረገፃቸው ጥበብን ለሚወዱ ቤት ነው። ስኬት የሚገኘው ከባድ ውሳኔዎችን በመወሰን ነው ብሎ ይገልጻል፤ ለኔ ግን ለየት ብሎ የታየኝ የተመሳሳይ የታ አፍቃሪ ወንዶች በነፃነት ራሳቸውን የሚገልፁበት ቤት መሆኑ ነው። የታችኛው የቤቱ ክፍል ለተቃራኒ የታ አፍቃሪዎች እና የላይኛው ደግሞ ለተመሳሳይ የታ አፍቃሪ ወንዶች የተመቻቸ ይመስል በነፃነት ሲደንሱ እና ሲጠጡ ያመሻሉ።

ፍቅረኛዬ እና ጓደኛችን ሲደንሱ ከዳር ቆሜ እየተመለከትኩ ነው። ልቤ አብሯቸው ቢደንስም ዳንስ የማይችሉት እግሮች የዳንስ ወለል መሰል ወደ ሆነው ቦታ አለፍ ብዬ እንድሄድ አልፈቀዱልኝም። ሁሌም ተስፈኛ የሆነችው ፍቅረኛዬ ዳንስ ልታስተምረኝ ወይ ቢያንስ እንቅስቃሴዬ ሰው እንዳያስደነግጥ ለማድረግ እየሞከረች ነበር። በህዝብ መሀል አብረው እንደሚደንሱ ሁለት ሴቶች ሳንሳቀቅ ግንኙነታችን ለሚያየን ግልፅ ሆኖ መዝናናታችንን ቀጠልን።

እይታዬን ከህዝቡ ለመንቀል የተወሰነ ጊዜ ፈጅቶብኝ ነበር። ኢትዮጵያ ውስጥ እንደሚኖር ሰው ኩዊር ሰዎች በአደባባይ ሲደንሱ እና ሲጫወቱ ማየትን መልመድ ቀላል አልነበረም። እነዚህ ወንዶች በነፃነት እንደማንኛውም ሰዎች በምሽት ለመዝናናት የሚችሉበት ደህንነታቸው የተጠበቀበት መኖሩን በማወቅ ተገረምኩ። ትክክለኛው ነገር ያ መሆኑን አጥፌው አልነበረም፤ ግን በጥላቻ በተሞላ ማህበረሰብ ውስጥ ለረዥም ጊዜ መኖር ትክክለኛው ነገር ምን እንደሆነ እንዲጠፋ የማድረግ አቅም አለው። ወንዶቹ እንደማንኛውም አዲስ አበባ እንደሚገኝ የተቃራኒ የታ አፍቃሪዎች ባር ውስጥ እንዳለ እና ሌላ የሚያሳስባቸው ነገር እንደሌለ ሆነው ሲዝናኑ ማየት ደስ የሚል ነበር።

ጓደኛችን ትራንስ ሴት ስትሆን ቤቱ ውስጥ የነበሩትን አብዛኞቹን የተመሳሳይ የታ አፍቃሪ ወንዶች ታቃቸው ነበር፤ ከተወሰኑት ጋርም አስተዋወቀችን። ቆየት ብለን የከነከነንን ጥያቄ ጠየቅን። እንደኩዊር ሴቶች ሌሎች እንደኛ ያሉ ሴቶችን ለመተዋወቅ ጓጉተን ነበር እናም በጨዋታ መልክ ወንዶቹን ጠየቅናቸው። በፌዝ በተሞላ መልክ የሰጡን መልስ ለሴቶች እምብዛም ፍላጎት እንደሌላቸው ያሳይ ነበር። ፍቅረኛዬ እንደቀልድ አንዱን ‘ስታናድ’ ስትለው ፈገግ ብሎ ‘አዎ አናዳለሁ’ ሲል መለሰላት።

በመቀላለድ አንድ ሁለት ብንባባልም መልሳቸው ጠቃሚ መረጃ አልሰጠንም። ምናልባትም ኩዊር ሴቶች የት እንደሚገኙ ማወቅ ያልቻልነው በራሳችን ችግር መሰለኝ። በዛን ጊዜ ናይኖቢን በደንብ አናውቃትም፤ ኩዊር ሴቶች የት እንደሚገኙ ለማወቅ ደግሞ ልትነግረን የምትችል ኩዊር ሴትም አልነበረችም። ይሁንና ኩዊር ሴቶች በብዛት የሚገኙበት ቦታ ባናገኝም በአልኬሚስት የነበረን ጊዜ አሪፍ ነበር። ባር እና ፓርቲ ለሁሉም ሰው የሚመች ቦታ ባይሆንም እንዲሁም በተለይም ለኩዊር ሰዎች ብቸኛ መገናኛ ይመስል እነዚህ ቦታዎች ብቻ መዘውተራቸው ችግር እንደሆኑ ባምንም ተሳታፊ በመሆኔ ግን ደስተኛ ነበርኩ።

ዳንስ የማይችሉ እግሮቹ ቢገድቡኝም ደነስን፤ አወራን፤ ተጫወትን.... ኖርን። ሳንፈራ፤ ስለደህንነታችን ሳንጨነቅ እና እንደጥንድ ሰው እንዴት ያየናል ብለን ሳናስብ ተዝናናን። በቃ ራሳችንን ሆነን ነበር።

በዛ ቦታ ኩዊር መሆን ያለመሳቀቅ ሲገለፅ እንዴት ደስ እንደሚል ተረዳሁ። በናይኖቢ የተመሳሳይ የታ አፍቃሪዎች ሲለፉ፤ ሲደንሱ እና ሲጫወቱ ማየት ሰላማዊ ህይወት ምን ሊመስል እንደሚችል በትንሹም ቢሆን አሳየኝ።

በናይሮቢ
የተመሳሳይ ያታ
አፍቃሪዎች ሲላፉ፤
ሲደንሱ እና
ሲጫወቱ ማየት
ሰላማዊ ህይወት
ምን ሊመስል
እንደሚችል
በትንሹም ቢሆን
አሳየኝ።

ራስን በመቀበል የተገኘ የኩዊርነት ደስታ

ታሪኬ ለየት ያለ እንዳልሆነ አውቃለሁ፤ ብዙዎች እኔ ያለፍኩባቸውን ችግሮች እንዳለፉ እና እውነተኛ ማንነታቸውንና ተቀባይነትን ፍለጋ ብዙ ውጣ ውረድ እንዳሳለፉ ይገባኛል። ግን ይህ የኔ ታሪክ ነው፤

በልጅነቴ እውነተኛ ደስታ ተሰምቶኝ አያውቅም። ኮሌጅ ልገባ አካባቢ ሚስጥሬ ውስጤን እጅግ ያስጨንቀው ነበር፤ ይህም ጓደኛ ሊሆኑኝ ይችሉ ከነበሮች ሰዎች እንድራራቅ አድርጎኛል። ራሴን መቀበል ከባድ ነበር። በሀይማኖት እና ባህል እና በማንነቴ መሀል አጣብቂኝ ውስጥ ገባሁ። ራስን በመካድ፤ በፀሎት እና ኩዊርነቴን በመደበቅ የተሞላ ጦርነት ነበር።

ማህበረሰባዊ እና ሀይማኖታዊ ጫና እግጅ ገኖ በሚታይባት እና እንደኛ አይነት ሰዎች ታፍነው በሚኖርባት ኢትዮጵያ መኖሬ ውስጣዊ ጦርነቴን አባባሰው። ብቸል የተመሳሳይ የታ አፍቃሪነት ከላይ ገፍፌ ባነሳው ደስታዬ ነበር። በወቅቱ ማንነቴ የሀይማኖት መሪዎች ስላሉ ብቻ መወገድ ያለበት ችግር እንደሆነ አምኜ ነበር። ግን ምንም ያህል ብሞክርም ማንነቴ መቀየር አልቻልኩም።

አመታት ከፈጀ የውስጥ ፍትሂያ እና ራስን ፍለጋ በኋላ ራሴን መቀበል ቻልኩ። የተፈጠርኩት በዚህ መንገድ ነው፤ ምንም ያህል ብክደው እና ልደብቀው ብሞክርም ይህን እውነታ መቀየር አልችልም። እውነተኛ ደስታን ማግኘት ከፈለኩ ራሴን መቀበል የመጀመሪያው እርምጃ ነበር።

ራሴን ወደመቀበል ያለው መንገድ ቀላል አልነበረም። በውስጤ የታተመ አመለካከትን መቀየርና የማህበረሰቡን ምልከታ አልፌ መሄድ ነበረብኝ። ግን በእያንዳንዱ እርምጃ የነፃነት እና የሀይል ስሜት እየተሰማኝ ነበር። ኩዊርነቴን እንደሸከም ሳይሆን ፍቅር እና ክብር የሚገባው የማንነቴ አንዱ አካል እንደሆነ ተቀበልኩ።

ራሴን በመቀበል ውስጥ ያገኘሁት ደስታ ህይወቴን የሚቀይር ነበር። ባህልና የማህበረሰቡ አመለካከት ቢይዘኝም በትክክለኛ ማንነቴ ውስጥ ነፃነትን አገኘሁ። በፍርሀት እና በሀፍረት ሳልታሰር በኩራት ኩዊርነቴን የምቀበል ደስተኛ ሰው ሆንኩ።

ዛሬ ላይ በሚቀበሉኝ እና በእውነተኛ ማንነቴ በሚያከብሩኝ ጓደኞቼ ተከብቤ እገኛለሁ። ትንሽም ቢሆን ደስ የሚል እና የሚረዳኝ ማህበረሰብ አግኝቻለሁ። በእያንዳንዱ ቀን ማንነቴን ለመቀበል ምን ያህል ፅናት እንደነበረኝ ራሴን አስታውሳለሁ በምስጋና እና ኩራት ይህን ስኬቴን አከብራለሁ።

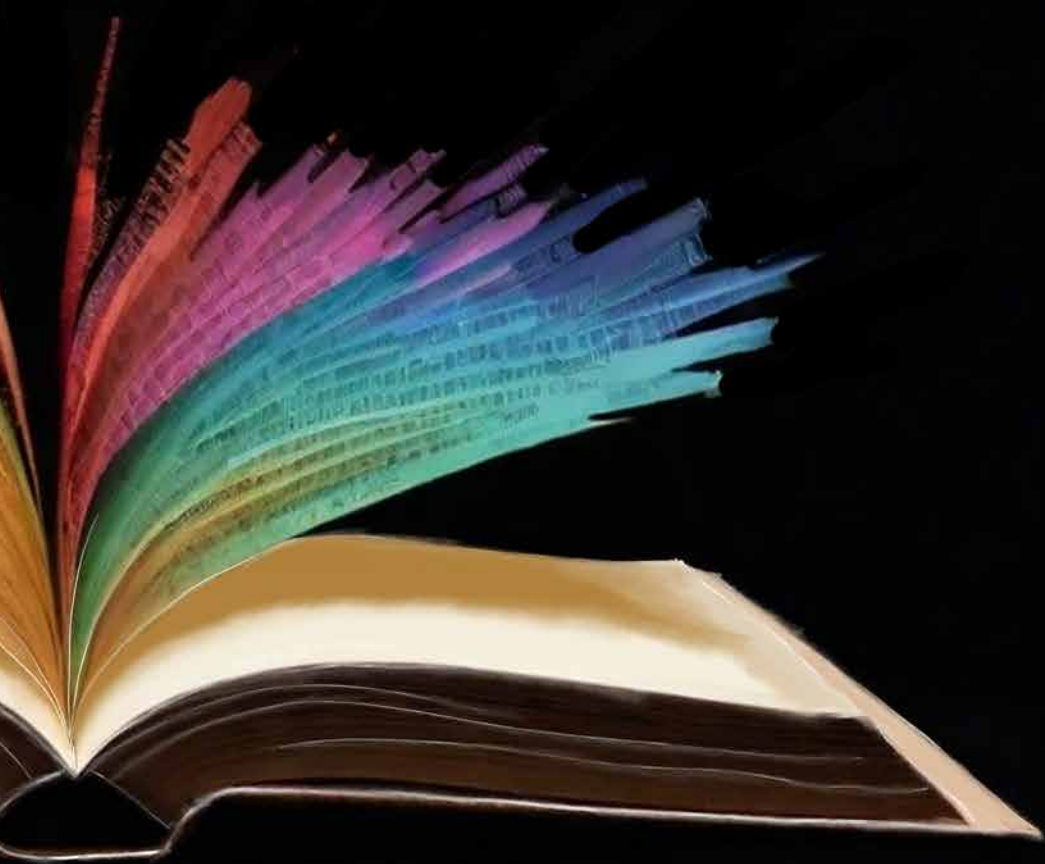
ኩዊርነቴን በመቀበል ውስጥ የማህበረሰቡን እስር አልፎ የሚሰማ ነፃነት እና ሙሉእነት እንዲሰማኝ ሆኛለሁ። በዚህ ጉዞ ስቀጥል እንዲሁ እንዳለሁ በቂ መሆኔን ሁሌም በማሰብ ነው።

ራሴን
በመቀበል
ውስጥ
ያገኘሁት
ደስታ
ህይወቴን
የሚቀይር
ነበር።

ጥበብ እና የክዋርትዎ ይስታ

ጥበብ ለተመሳሳይ ፆታ አፍቃሪ ማህበረሰብ ከምትሰጠው ጠቀሜታ አንደኛውና ዋነኛው ብዬ የማምነው ደስታን ማስገኘት ነው። ይህን ያልኩበት ምክንያት ዕውቅና፣ ትምህርት፣ ሀብት፣ ብቻውን ሁሉንም ባዶነትን ስለማይሞላ ነው። “ጥበብ እንዴት የደስታችን ምክንያት ትሆናለች?” ከተባለ ሰዎች በተለይም በዚህ ኩዊር ማህበረሰብ ውስጥ ያለን ደስታችንን የምናጣበት ዋነኛ ምክንያት ራስን ሆኖ መኖር አለመቻልና በሌሎች መገለል ናቸው። እናም ጥበብ የተዳፈነ ስሜቶቻችንን የምናስተነፍስባት፣ በተለያዩ ማነቆዎች ምክንያት ልንኖረው ያልቻልነውን ሕይወት ወይም እኛነታችንን እንዲሁም ልንተነፍሰው ያልቻልነውን እውነት ጥበብ ስትኖረው ስታወራው እያየን ተስፋ የምናደርግባትና ውስጣችን ሕይወት እየዘራች ደስ የምታሰኘን ልዩ ስጦታችን ናት ብዬ ስለማምን ነው።

እንደው ጥበብ በእኔ ዘንድ ያላትን ውለታ (ቦታ) ላለማሳነስ “በወፍ በረር” ለእኔ ያላትን ጠቀሜታ ላስቃኛችሁ። ጥበብ ለኩዊር ቤተሰብ ከመዝናኛነት ባለፈ ራሳቸውን የሚያዩባት፣ ተስፋ የሚሰንዱባት፣ የሚማሩባትና የሚያስተምሩባት መሳሪያ ናት! የሚያስተምሩባት ስል ለአዲሱ የኩዊር ትውልድ እኔ ማን ነኝ እና ምንድን ነኝ? ለሚለው ምላሽ መስጪያ ናት። ይህም ብቻ ሳይሆን በተለምዶ “ቀጥ” ለሚባሉት የህብረተሰቡ ክፍልም ስለ ተመሳሳይ ፆታ አፍቃሪ ማህበረሰብ ግንዛቤ ማስጨበጫ የምትሆን የሰዎችን አእምሮ በመያዝ (በመግዛት) በቀላሉና መረዳት በሚችሉበት መልኩ እውነታውን ማሳወቂያ መንገድም ናት።

በተለይም የዚህን ማህበረሰብ መኖር በራሱ ለማይቀበሉ፣ በሰይጣን ቁጥጥር ስር ሆነው ነው ለሚሉ፣ ዕውቀት ከማጣታቸው የተነሳ ነው ለሚሉ ጥበብ እያዋዛች እውነታውን ማለትም እንደማንኛውም ሰው በዚህች ምድር ላይ በየኃይማኖቱ አገልጋይ የሚል ሹመት ተሰጥቷቸው በፅድቅ እያገለገሉ ያሉ፣ የዓለምን ታሪክ ከለወጡ ባለ ምጡቅ አእምሮዎች መሃከልም እንዳሉ፣ ማፍቀርም መፈቀርም የሚችሉ የጤነኛ አእምሮ ባለቤቶችም እንደሆኑ፣ አስረግጣ ማሳያ መሳሪያ ናት።

ለምሳሌ ፊልምን ወይም መፅሐፎችን ብንወስድ በሁሉም ዘንድ እንደሚታመነው ገፀ ባህሪያቱ የእውነተኛው (የገሃዱ) ዓለም ነፃብራቅ እንደመሆናቸው በዚያ ውስጥ ራሳቸውን እያዩ የሚበረቱበት የሚታነፁበት ብሎም የሚማሩበት ይኖራሉ። ሌሎች ደግሞ ዕውቀቱ ስለሌላቸው የሰዎች ማንነት ወይም አፈጣጠር የሚያውቁበት አስተሳሰባቸውን የሚያስፉበት ተጨማሪ ለማወቅ እንዲጥሩ ብርታት የሚያገኙበትን አጋጣሚ ታመቻቸዋለች። በዋናነት ወይም ጠቅላላ ስናደርገው ጥበብ ለተገፉና ዕውቅና ለተነፈጉ እና ለታፈኑ ድምፆች ከፍ ብላ የምትሰማ ድምፅ በመሆን ታገለግላለች።

እስኪ እኔ ካየኋቸሁና ዘና ካልኩባቸው እናንተም ብታዩት ትዝናኑበታላችሁ ትማሩበታላችሁ ያልኩትን ጀባ ልበላችሁ። በተለይ ኢትዮጵያ ውስጥ እውነተኛ ፍቅር የሌለ እስኪመስል “ፍቅርን” በኮንትራት መለዋወጥ “ውሉ” ሲያልቅ ደግሞ እንደ ጠላት መተያየት እና ለበቀል መፈላለግ ግዴታ ነው የተባለ እስኪመስል መደበኛ የእኗር ዘይቤ ለሆነለት ለዚህ ማህበረሰብ አባላት ይጠቅማሉ ያልኩትን ላጋራችሁ። ተከታታይ ፊልሞች እና ቆየት ያሉ ቢሆኑም ሁለቱን Locked Up & Orange Is the New Black የሚባሉት ጥሩ ምርጫ ናቸው። ምነው ከእስር ቤት አልወጣ አልሽ እንዳትሉኝ ፍቅር የምትፈተነው በአስልቺ ውይም በማይመች እና በአስጨናቂ ሁኔታ ውስጥ ነው ብዬ ስለማምን ይመስለኛል ፊልሞቹ ምርጫዬ የሆኑት። ለፍቅር የሚከፈልን መስዋዕትነት ፍቅርን እንደ ሸቀጥ ለሚያዩና ዕቃቃ ጨዋታ ለሚመስላቸው የፍቅርን ኃይልነት እና ራስን መቀበል የሚያስከፍለው እና የሚያሳጣው ነገር

ጥበብ ለኩዊር
ቤተሰብ
ከመዝናኛነት
ባለፈ ራሳቸውን
የሚያዩባት፤
ተስፋ
የሚሰንዱባት፤
የሚማሩባትና
የሚያስተምሩባት
መሳሪያ ናት!

ቢኖርም የሚያስገኘውን የህሊና ዕረፍት ታዩበታለችሁ።

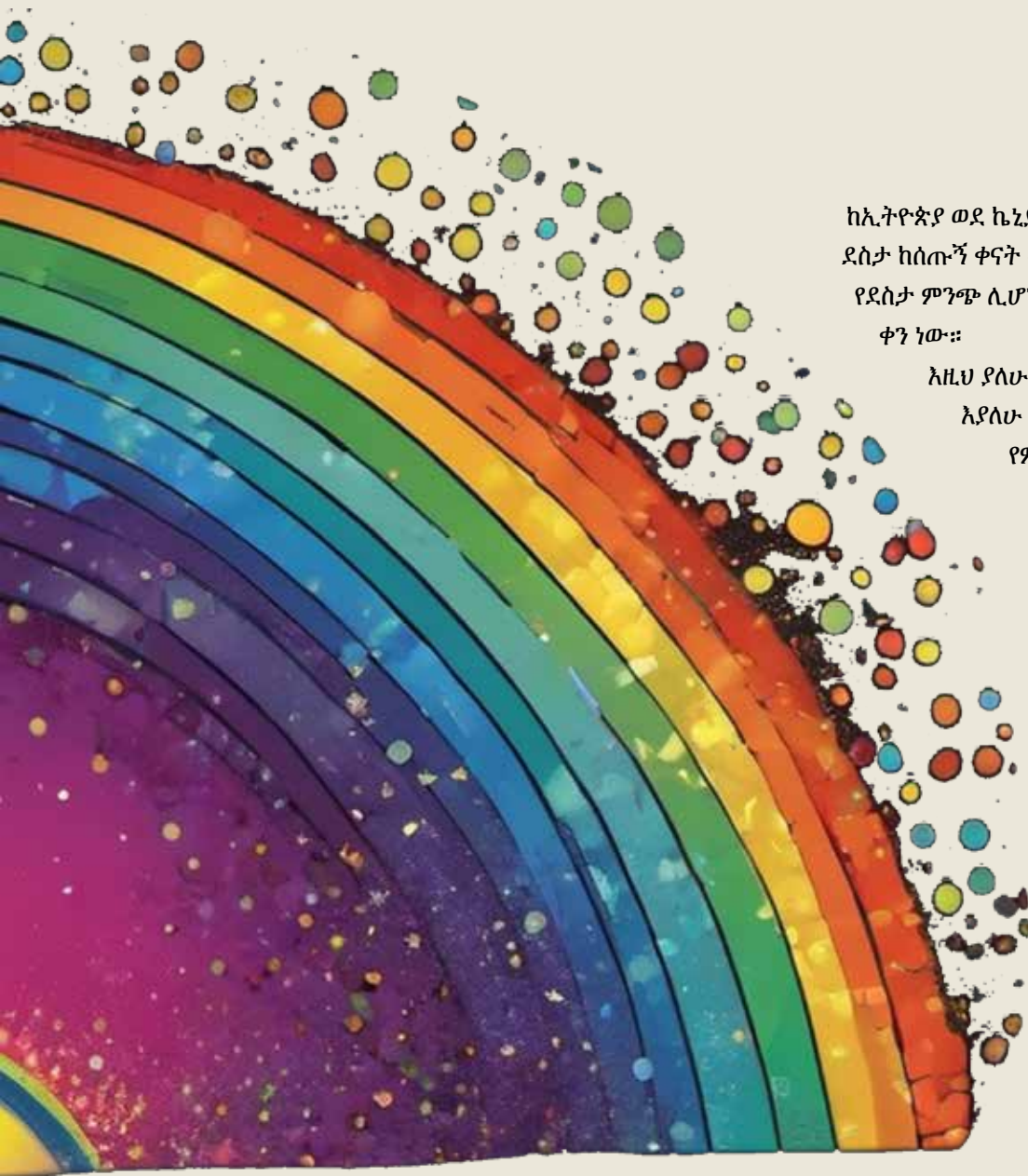
ሁሉም ሀገራት እናሳ የሆኑ ማህበረሰቦችን (minority group)
የመጨቆኛ መሳሪያ ቢሆንም “የራሴ” የሚሉት ባህልና እሴት አሏቸው።
ጥበብ ደግሞ የምትገለጠው በገሃዱ ዓለም ገፅታነት ነው ካልን እንደ እኔ
አሁን ላይ የማይታሰብ ቢሆንም በራሴ ሀገር ሰዎች ደራሲነትና ተዋናይነትና
ቢሆን ደስታዬን ይጨምረው ነበር። እንዲሁም ባህልና እሴቱ እንዳለ
ሆኖ የተሰራበት ወይ ታሪኩ የተፃፈበት ድባብ የሀገሬን መልክዓ ምድር
በሚያሳየኝ መልኩ ቢሆንልኝም ምርጫዬ ነው። የዚህም ምክንያት እኔ
ልኖረው የምችለውን ሕይወት፤ ሊገጥሙኝ የሚችሉ ፈተናዎችን፤ ያሉትን
ስጋቶች፤ ምቹ ሁኔታዎች፤ የምኖርበት ማህበረሰብ ስለ እኔ ያለውን
አመለካከት የማይበት Bollywood ወይም Hollywood የተሰራ ፊልም
ሳይሆን እዚሁ መገናኛ አዳማ ወይ ጎንደር ውስጥ በሀገሬ ልጆች የተሰራው
ነው። ይህንን ስል አነፃፅሪ ከተባልኩ የተሻለውን መምረጤ እንጂ በሌሎች/
ሌላ ሀገር የተከወነች ጥበብ ጥቅሟ በዜሮ የተባዛ ነው እያልኩ እንዳልሆነ
ከላይ ያልኩትን ይያዝልኝ።

ደስታን በስደት

የተሳሳተ ቦታ እንጂ የተሳሳትኩ ሰው
አልነበርኩም። ኩዊርነት ሰላም ነው፤
ደስታ ነው፤ እሱንም አረጋግጫለሁ።

ከኢትዮጵያ ወደ ኬኒያ የመጣሁበት ቀን በኩዊርነቴ ታላቅ
ደስታ ከሰጡኝ ቀናት ውስጥ አንዱ ነው። ኩዊር መሆን
የደስታ ምንጭ ሊሆን እንደሚችል ፍንትው አድርጎ ያሳየኝ
ቀን ነው።

እዚህ ያለሁበትን ሁኔታ ከኢትዮጵያ ውስጥ
እያለሁ ከነበረው ጋር ሳስተያየው የሰማይና
የምድር ያህል ያለውን ልዩነት ያሳየኛል።
ኢትዮጵያ ውስጥ ስለ እራሴ
ማውራት ማለትም ሌዝቢያን ነኝ
ብሎ ለመናገር በጣም ከባድ እና
አደገኛ ነበር። እድለኛ ሆኜ እዚህ
ኬኒያ እንደፈለኩት በማንኛውም
ቦታና ሰዓት ስለእራሴ ምንነት
እና ስለ ኩዊርነቴ ማውራት
እችላለሁ።

ኢትዮጵያ ውስጥ
እያለሁ የቁም እስረኛ
እንደሆንኩ ነበር
የሚሰማኝ ምክንያቱም
እንደልቤ መውጣት
መግባት ብቻልም

በሀገሬ እንደፈለግኩኝ መንቀሳቀስ ብቸልም ስለአራሴ ግን ማውራት አልቻልኩም ነበር። እንዲያውም ጭራሽ መንቀሳቀስም የማልቻልበት ደረጃም ደርሼ ነበር። ሁላችንንም ኩዊር ማህበረሰብ ውስጥ ያለን ሰዎች ሰቆቃ ውስጥ የከተተን ሐምሌና ነሐሴ አካባቢ የነበረው የሆሞፎቢክ እንቅስቃሴ እኔን ትልቅ አደጋ ውስጥ ነበር የከተተኝ። እንደአንድ በተለምዶ ወንዳወንድ የምትባል ሴት በነፃነት መንቀሳቀስ እንኳን እማልቻልበት ደረጃ ላይ ደርሼ ነበር። መንገድ ላይም ራሱ ስንቀሳቀስ ፍራቻ እና ስጋት ነበረብኝ፤ ከአሁን አሁን መጡ፤ መቼኝ፤ ገደሉኝ የሚለው ፍራቻ ነበረብኝ። እዚህ መጥቼ ግን ማንም ማነሽ ብሎ የሚጠይቅ የለም፤ የፈለግሽውን መልበስና የፈለግሽውን ማድረግ ትችያለሽ። ይሄም ደስተኛ እንድሆን አድርጎኛል ምክንያቱም ያለ ስጋት ራስን ከመሆን በላይ ደስታ አለ ብዬ አላስብም።

በተጨማሪም ኢትዮጵያ ውስጥ ከፍቅረኛዬ ጋር እንደፈለኩኝ መሆን አልቻልኩም። ካፌ ተቀምጬ ማውራት የማልቻልበት ሰዓት ሁላ ነበር። እዚህ ግን ሰው ሁሉ የራሱ ጉዳይ ብቻ ላይ ነው የሚያተኩረው። ግፉ ቢል መንገድ ላይ ስትሄጁ ጥንዶች ናችሁ ብለው ይጠይቁናል። ከፍቅረኛዬ ጋር ወጣ ያለ ነገር ባናደርግም መንገድ ላይ እጅ ለእጅ ተያይዘን እና ተቃቅፈን እንሄዳለን፤ መንገድ ላይ ስንሄድም ሰዎች ደስ ትላላችሁ እና ምርጥ ጥንዶች ናችሁ ይሉናል እንጂ ምንም ዓይነት የገጠመን ነገር የለም። እንደውም በመልካም እንጂ በመጥፎ ዓይን የሚየን ገጥሞን አያውቅም። ከጓደኛዬ ጋር ነው የምኖረው እና ቤት ያከራዩን ሰዎችም ይህን ያውቃሉ ግን ምንም ነገር አይሉም። እንደ እኛ ሀገር ስድብ የሚሰድብሽ ወይም የሚያስፈራራሽ የለም።

ሌላ ኢትዮጵያ ውስጥ እያለሁ ይቅርና ከፍቅረኛዬ ከጓደኞቼ ጋር እንኳን ከፍርሃት የተነሳ በነፃነት ለመዝናናት አልቻልኩም ነበር። ብዙውን ጊዜ የማሳለፍው ብቻዬን ቤት ውስጥ ነበር። አእምሮዬን በጣም ይጨንቀኝ ነበር፤ ፍርሃቶች ነበሩብኝ። ኩዊር በመሆኔ የሚደርስብኝ ተፅእኖዎች የጥላቻ ንግግሮች፣ ስድቦች፣ አስቁመው መንገድ ላይ ለምን እንዲህ ሆንሽ ለምን እንዲህ ለበስሽ ለምን እንዲህ አደረግሽ የሚሉት ነገሮች ነበሩ። እዚህ ማንኛውንም ልብስ ልበሽ፣ ማንነትሽን የሚገልፅም ቢሆን ልክ ቀስተደመና ያለበትን ልብስ እንኳን ለብስሽ ብትንቀሳቀሺ ማነሽ ብሎ የሚጠይቅሽ የለም። ይህም የሚያሳየው ከእኛ ሀገር በጣም በተሻለ ሁኔታ የኩዊር ማህበረሰብ ተቀባይነት እንደአለው ነው። ለዚህም ይመስለኛል እኔ ኬኒያ ከመጣሁ ጊዜ ጀምሮ ወጣ ያለ ነገር ያላጋጠመኝ። ነገር እንደ ማንኛውም ሰው እና ዜጋ ኩዊር ሰዎችን ተቀብለውን እየኖርን ነው። ይሄም ደስ ይላል። ኢትዮጵያ ውስጥ የተሰመረው ቀይ መስመር የለም ይህም እንደፈለኩት የመሆን ነፃነት ሰጥቶኛል።

እዚህ ከመምጣቴ በፊት የጭንቀቱ እና የአእምሮ ውጥረቴ ኩዊር በመሆኔ የመጡ ይመስለኝ ነበር። ምክንያቱም ኢትዮጵያ እያለሁ በጣም ጭንቀት ነበረብኝ። ራሴን መሆን አለመቻሌ ያመጣብኝ ነገር እንደሆነ ግልፅ አልሆነልኝም ነበር። ሰዎች ምን ይሉኛል የሚለው ነገር ብቻ በጣም ይረብሽኝ ነበር።

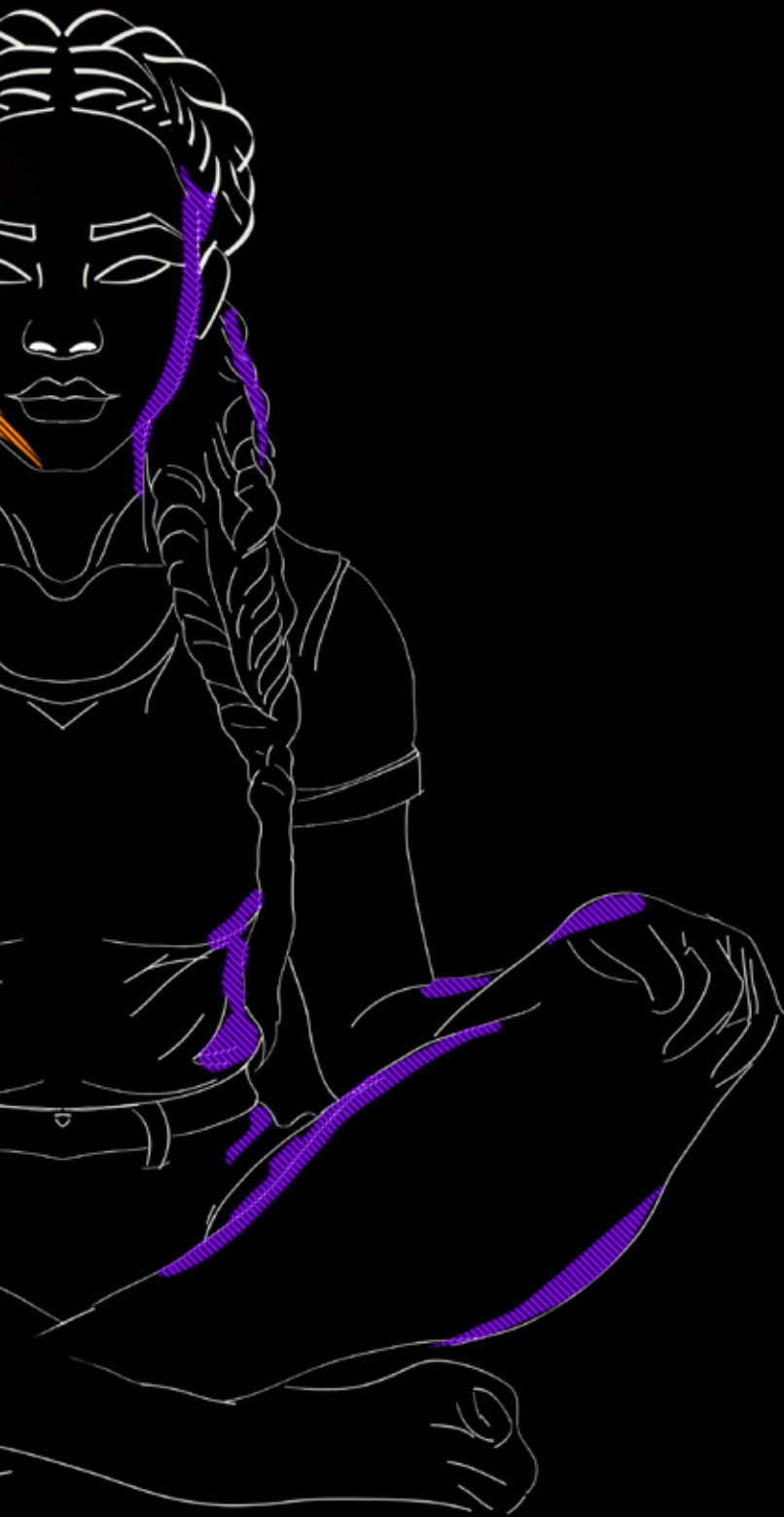
እዚህ መጥቼ የተማርኩት ነገር ግን ኩዊር መሆን ደስታ እንዳለው ነው። ለካስ ኩዊር መሆኔ አልነበረም ጭንቀት ውስጥ ከቶኝ የነበረው ይልቅስ ቦታው ነበር ደስተኛ እንዳልሆን ያደረገኝ። ደስተኛ ያልነበርኩት ኩዊር ስለሆንኩኝ ሳይሆን የነበርኩበት ቦታ ትክክለኛ ቦታ ሳላልነበረ ነው። እዚህ መጥቼ ደስታውንም ሰላሙንም ሳገኘው ሀዘኔም ጭንቀቱም ከማንነቴ ጋር የተያያዘ እንዳልነበረ ሳውቅ እረፍት ነው የሰጠኝ።

እኔ ይህንን ሁሉ ማለት የቻልኩት እዚህ ኬኒያ በመምጣቴ ነው። የተሳሳተ ቦታ እንጂ የተሳሳተኩ ሰው አልነበርኩም። ኩዊርነት ሰላም ነው፤ ደስታ ነው፤ እሱንም አረጋግጫለሁ።

እዚህ መጥቼ
ደስታውንም
ሰላሙንም ሳገኘው
ሀዘኔም ጭንቀቴም
ከማንነቴ
ጋር የተያያዘ
እንዳልነበረ ሳውቅ
እረፍት ነው
የሰጠኝ።

የራስ ፍቅር እና ደስታ ረዥም ጊዜ

ሌዚቢያን ነኝ ብዬ
መቀበሌን ለራሴ
ስነግረው ከዛ ሁሉ ጊዜ
በኋላ እንባዬን ማቆም
አቅቶኝ ስቅስቅ ብዬ
አለቀስኩ። እረፍት
ተሰማኝ! ራሴን ሆንኩ!

ራሴን መቀበል እንዳለብኝ በማመኔ ከራሴ ጋር እርቅ አውርጃለሁ።

በዚህ የህይወት መንገድ ራስን መቀበል በጣም ከባድ ነው። ልጅ ሆኜ ማለት 10 ወይም 11 ዓመት ላይ ዝም ብሎ ተመሳሳይ ፆታን ማፍቀር ሳይሆን ማድነቅ መመቻት ይመስለኝ ነበር፤ ከዛ ከፍ አያልኩ ስመጣ እንደዛ ብቻ እንዳልሆነ እየገባኝ መጣ፤ 8ተኛ ክፍል ስደርስ እርግጠኛ ሆንኩ።

አንድ የክፍላችን ተማሪ ተመቻችኝ። ብዙ ወንዶች ያንኑ ብቡባታል፤ ለእኔ ግን የቅርብ ጓደኛዬ ናት። ክፍል ውስጥ አብረን ነን፤ ቤትም ስንሄድ መንገዱ እንዲረዝም እያወራን በረዥሙ መንገድ እንሄዳለን፤ ከዛ ደሞ ቆመን ብዙ እናወራለን፤ አያልቅም። መለያየት አንፈልግም። የተሰማን ስሜትማ ነበር ነገር ግን ማናችንም ደፍረን አላወራንም፤ ምንም አልፈጠርንም።

እስከ 10ኛ ክፍል እንደዚህ ቀጠለ የሚተነፍስም የሚሞክርም አልነበረም። ሁሉም ሰው “እናንተ አትለያዩም በቃ ምንድነው እንደዚህ” ይሉናል። እንዳንዴ ቁጣም አለው። መንገደኛው ሁሉ ያውቀን ነበር። እሷን የተመኘ ጎረምሳም በንዴት ያፈጥብኝ ነበር። የምፈልገው የኔ እንድትሆን ነው ግን መናገርም መጠየቅም አልቻልኩም፤ ምክንያቱ ደሞ በመጀመሪያ እኔ ራሴ ትክክል ነው ብዬ አልተቀበልኩም። ከዛ ይልቅ ትግሌ የነበረው ከዛ ስሜት ለመውጣት ለመርሳት ለመተው “በፍፁም እኔ እንደዚህ አይነት ሰው አይደለሁም” ብዬ መሸምጠጥ ነበር። በሰዓቱ ያላስተዋልኩት ደግሞ ወንድ ልጅን በዛ አይን ለማየት አለመቻሌን ነው።

ሲጀመር ማንም ሰው ተመሳሳይ ፆታ ስለማፍቀር ኖርማልነት አያወራም፤ ሁሉም የሚያወራውም የሚታየውም ስለተቃራኒ ፆታ አፍቃሪ ነው። ሲቀጥልም አልፎ አልፎ የምንሰማው የወንዶቹም የተወገዘ ነው። ሲወራም ተዋደው የሆኑት ሳይሆን ተገደው የገቡበት እርግማን እንደሆነ ነው የምንሰማው፤ ከዛ ውጪ ሌላ መረጃም የለም። ታዲያ ከየት አምጥቼ ምን ብዬ እራሴን እቀበላለሁ?

ወደዩኔቨርስቲ ስገባም ይሄው ነኝ... ጊዜው ሲያልፍ ሚጠፋ እየመሰለኝ ስጠብቅ ቆይቼ በመጨረሻ ይሄን ነገር ዘግቼ ትኩረቴን ትምህርት ላይ አደረኩ። የተመቻች ሴቶች ቢኖሩም አድናቂ ብቻ ሆንኩ። በዚህ መልክ የሰራውን አለም ተቀላቀልኩ። ከተወሰነ ጊዜ በኋላ የሆነ ሁሉንም ነገር የሚቀይር ጉዳይ ተከሰተ... ሰልታሰበ መንገድ ካንዲት ልጅ ጋር ፍቅር ጀመርኩ። የተምታታ ነገር! በጣም ከመዋደዳችን የተነሳ ሌላውን ረሳን። የሚያስታውቅ ፍቅር፤ በቃ የማይደበቅ! እንግዳም አይደለን ለዚህ ፍቅር? ከማህበረሰቡ እይታ ማምለጥ አልቻልንበትም። እናም የሚገራርሙ ምቶች አናታችን ላይ አረፉ። ለመቋቋም ሞክረናል ግን ሁለታችንም አልቻልነውም። ተለያየን ወደ ሌላ ሄደች ስም የሌለው ግንኙነታችን የሚሞቅ ነገር ነበረው ስትሄድ ብርዱ አንዘፈዘፈኝ መናገርም ለማንም ማስረዳትም አልቻልኩም። በሰዓቱ እኔም ታመምኩ ከዛ ለመውጣት ስል ግን ያገኘሁትን አጋጣሚ ተጠቀምኩ።

ማህበረሰባችን ራስሽን እንድትሆኚ አይፈቅድልሽም፤ ከዛ ደሞ አግቡ ውለዱ ይላል ያሳድግልሽ ይመስል! ቤተሰብም “ለምን አታገቢም?” ይልሻል። የማገባትን አይደለም “እኔ ተመሳሳይ አፍቃሪ ነኝ” ብል ራሱ ይቀበለኛል? በፍፁም! በጨዋታ በነገሮች መሃል ስለዚህ ጉዳይ ከተነሳ ጥላቻቸው የሚገርም ነው።

ቤተሰቦቼ እና ጓደኞቼ እንዲህ እንደሚወዱኝ እንደሚጨነቁልኝ ይህንን ጉዳይ ያወቁ እለት ብዬ ሳስብ ፍራቻው ልቤን ያርዳታል በእነሱ ሚዛን የሚገርም ቦታ አለኝ። “እስከመቼ?” ብዬ እጠይቃለሁ። ማንነቴን ስለማውቀው በጣም እንደሚጎዱ አውቃለሁ፤ ጥላቻቸውን

አይቼዋለሁ በዚህ ደም እኔም እንዳለሁ ምክንያቱም በህይወቴ ሁሌም ቅድሚያ የምሰጣቸው ሰዎች ናቸው። መጎዳታቸውን አልፈልግም እነሱም ይህንን እንደማይፈልጉ አውቃለሁ፤ እንዲህ የሚሆኑልኝ የቅርብ ሰዎች እነሱን ላለማስከፋት እራሴን ባለመሆን እንዴት ዋጋ እየከፈልኩ እንደሆነ አለመረዳታቸው ያሳዝነኛል፤ እነሱ የፈለጉትን በሚሆኑበት ዓለም ለእኔ ራሴን መሆን አለመፈቀዱ እና ቦታ አለመስጠቱ ያማል። አንዳንዴ ማንነቴን እንደሚጠረጥሩ አስባለሁ። ለምትወዱት ሰው ጥፋት ሲያጠፋ አስተባብላችሁ ወይም አያደርግም ብላችሁ እንደምትከላከሉለት ሁሉ እነሱም የሆንኩትን ቢያውቁም “እሷ እንዲህ አይደለችም አታድርገውም” እያሉ ማንነቴንን ይከዱልኛል።

እንዲህ አይነት መውደድ እየገደሉ ማዳን ነው ወይስ ምን እንበለው?

ራሴን ለቤተሰቦቼ መግለፅ የማይታሰብ ነው አደጋው ብዙ ነው። ስለዚህ በነፃነት ስለራሴ የምነግረው ሰው የለም ግማሹ ወሬ ለማሞቅ ሌላው መጠቀሚያ ለማድረግ የቀረውም ለመቀለድ ሲል ወሬውን በሚሰጥር የሚይዘው አይመስለኝም። በርግጥ ጥቂት መልካሞች አይጠፉም፤ በራሱ ጊዜ ማወቅ ያለበት ሁሉ በውድም በግድም ያውቀዋል እስከዛው ግን እኔ ካወኩት በቂ ነው። ልናገር ብልም ለወሬ ካልሆነ ራሴን አወኩት እንጂ ራሷን ያወቀች የተቀበለች ፍቅረኛ የለችኝም። ማንን አፈቀርኩ ብዬ ነው ርዕሱንስ ማነሳው?

ከዚህ ጋር ተያይዞ በአለባበስ ነፃነቴ ማንንም አልሰማም። ከተመቸኝ እኔን ካልረበሸኝ በቂ ነው ለሌላው ደስታ የሚጨነቀኝን መልበስ አልፈልግም። በፊት ስራ ቦታ እንደ ሴት ልበሺ ጭቅጭቅ ነበር። በስራ ስትበረቹ ሁሉም ይረሳልኝ። በአለባበሴ እና በፀጉር ስታይሌ በርካታ አይነት አስተያየቶች ይደርሱኛል። የኛ ሰው እንዴትም ብትሆኑ አስተያየት መስጠቱ የማይቀር እንደሆነ ስለመረዳ የሚመቸኝን ስታይል በመልበስ ነፃነቴን አውጃለሁ። እናም ሳይወዱ ተቀብለውኛል ቢሆንም ቢሆንም ተመሳሳይ አፍቃሪነትን ግን ማወጅ ህይወት ላይ እንደመቆመር ሆኖ ነው የሚሰማኝ።

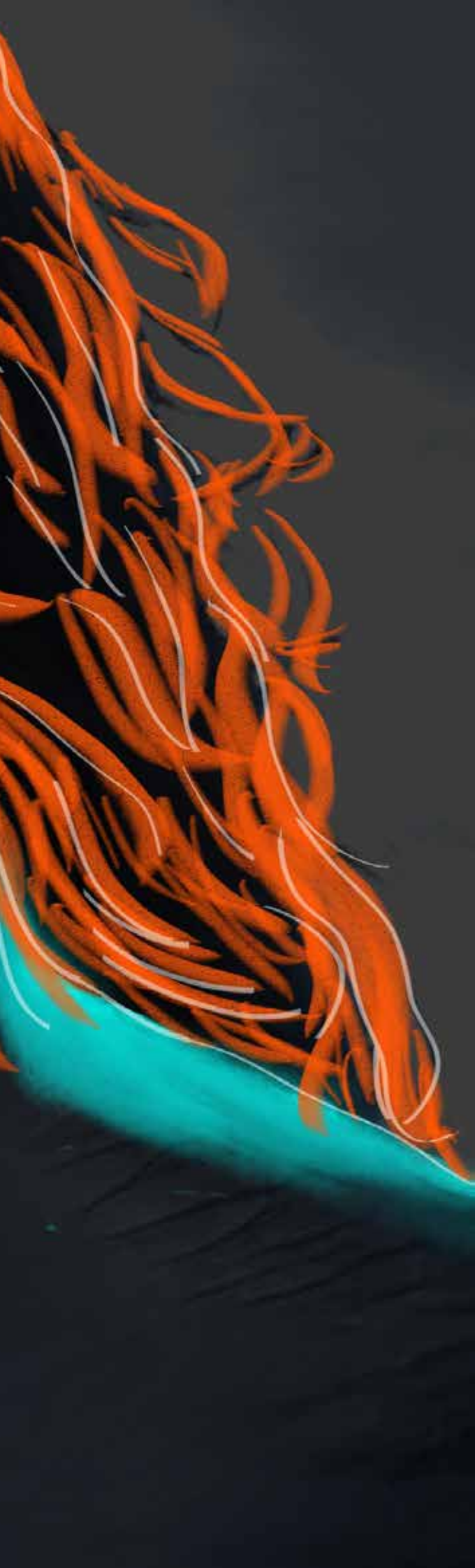
እኔ ወደማህበራዊ ሚዲያ የመጣሁበት ጊዜ ቀውጧል ጊዜ ነበር። ሁሉም ሰው መተማመን በፈራበት በነውጥ ውስጥ ቢያልፍም መተባበርና አይዞኝ መባባልን አይቼበታለው። እኔን የሚመስሉ በርካቶች እንዳሉ አወኩ ተዋወኩ ብቻዬን አይደለሁም፤ ለካ አንድ አይነት ከንፍ ያላቸው ወፎች አንድ ላይ ይበራሉ። ራስን የሚመስሉ ሰዎች ማወቅ እንዴት ደስ ይላል?

በዚህ ሁሉ ውስጥ ማንነቴን ልቀይረው እንደማልችል ዘግይቶም ቢሆን ገባኝ። ተፈጥሮን ራስን እንደመሆን ደስ የሚል ነገር የለም። ብዙ ተብሰልስዬ አዝኜ ፈጣሪዬን ሞግቼ ለምን ብዬ ራሴን ልረታው አልቻልኩም፤ እናም ተመሳሳይ ፆታ አፍቃሪ ሌዚቢያን ነኝ ብዬ መቀበሌን ለራሴ ስነግረው ከዛ ሁሉ ጊዜ በኃላ እንባዬን ማቆም አቅቶኝ ስቅስቅ ብዬ አለቀስኩ። እረፍት ተሰማኝ! ራሴን ሆንኩ! ዛሬ “ማነኝ? እንዴት? ለምን?” አልልም። ወደውስጥ ራሴን አይቼ እኔን እኔ ነኝ ብዬ በመቀበሌ ውስጤ ሰላም ነው። ራሴን መቀበል እንዳለብኝ በማመኔ ከራሴ ጋር እርቅ አውርጃለሁ።

በራሴ እጅይታ አግኝቻለሁ፤ እኔን በመሆኔ እኔን መሰሎች እንዳሉም መረዳቴ በብቸኝነት ከመጨነቅ እየታደገኝ ነው። በዚህ አጋጣሚ ታሪካችሁን ያካፈላችሁኝ፤ የራሴን ታሪክ በእናንተ ውስጥ እንዳይ ያደረጋችሁ፤ ያለፍኩበት ከልብ የነካችሁ፤ እጄን ባንድም በሌላም የያዛችሁ የኩዊር ቤተሰቦች አስተዋፅኦችሁ ብዙ ነው።

ወደውስጥ ራሴን
አይቼ እኔን
እኔ ነኝ ብዬ
በመቀበሌ ውስጤ
ሰላም ነው።

የኔ ፍቅር፡ የኔ ኩዊር ደስታ

መብራቱን
አጥፍታ ደብዘዝ
ብሎ ክፍሉን
ያደመቀ ሻማ
አብርታ ከዛም
ለስለስ ያለ
የጌታር ዜማ
ያለው መዝቃ
ከፈተች።

ሁሉም የጀመረው ከረዥም እና አድካሚ ቀን በኋላ ዘና እንድትል ባደረኩላት የአንገት ማሳጅ ነው።

ፓንት ብቻ አድርጋ መሬት ላይ ባለ ተለቅ ያለ ነጭ ትራስ ላይ ቢጫ የሶፋ ትራስ ደርባ በእግሬ መሀል ተቀምጣለች። አንገቷን በቀስታ ማሸት ስጀምር በደስታ ታቃስታለች። እንደምትወደው የማውቀውን የአንገቷን ክፍል ማሸት ስቀጥል እሷም ማቃሰቷን ቀጥላለች።

በኋላ ግን ምንም የፀጉር ቅባት እንደሌለን ስላወቅን ፀጉሯን ውሃ ማስነካትን መረጥን። አንድ ላይ ወደትንሽዋ መፀዳጃ ቤት ገባን ሻወር እንድንወስድ ሀሳብ አቀረብኩ ወዲያው ግን ገንዳ ውስጥ መዘፍዘፍ እንደሚሻል ተረዳሁ። መብራቱን አጥፍታ ደብዘዝ ብሎ ክፍሉን ያደመቀ ሻማ አብርታ ከዛም ለስለስ ያለ የጌታር ዜማ ያለ ሙዚቃ ከፈተች። ክፍሏ ትንሽ ብትሆንም ገንዳው ደግሞ ይበልጥ ያንሳል። ለሁለታችን ሰውነት ግን በቂ ነው። ደገፍ አልኳት የጥርስ ብሩሽ የምናስቀምጥበትን እቃ ውሀ አድርጋበት ደረቴ ላይ አፈሰሰች። ሙቅ ውሃ ደረቴ ላይ ከዛም ወደሚስጥራዊ የሰውነቴ ክፍሎች ሲወርድ በትኩረት ትመለከታለች። እጆቿ በጀርባዬ ላይ ይርመስመሳሉ። በስሱ ደረቴን ነካች። ከኋላዋ እንድሆን ቦታ እንድንቀያየር ጠየኳት ቦታዬን አሳልፌ መስጠቴ ቀላል አልነበረም ግን ይህ ምሽት ስለሷ ብቻ ነው።

ደረቴ ላይ ስትተኛ እግሮቼን ላይዋ ላይ ጠመጠምኩ፤ ጠባቢ ገንዳ ለሁለታችንም ዘና የሚያደርግ ቦታ የላትም። በስስት ውብ ጡቶቿን እና ደረቷን ማሻሸት ጀመርኩ። በእርጋታና እንክብካቤ፣ በጡቶቿ ውበት እየተደሰትኩ ደረቷን አሻሻለሁ። እርስ በእርሳቸው እንዲቀራረቡ እና ውሃው በሆዱ ላይ እንዲንሸራሸር የሚያስችል ዋሻ ስፈጥር ሳቋዋ አየሩን ሞላው። የሞኝ ጨዋታ ነው ብላ እንደምታስብ አውቃለሁ ነገር ግን ትረዳኛለች። ጣቶቼን በሚያምር እና በተጠቀለለ ፀጉሯ ውስጥ በፍቅር እያንሸራተትኩ በቀስታ ራሷን ማሸት ጀመርኩ። ውሃው ቀስ በቀስ ሲቀዘቅዝ ገንዳውን እንደገና ሞላነው። ሙሉ ምሽቱ የኛ ነው።

በመጨረሻ ከመታጠቢያ ገንዳው ውስጥ ወጣን። ውሃው በመታጠቢያው ወለል ላይ መፍሰሱን ስታይ ካላፀዳሁት አለች። ከአድካሚ ቀኗ በኋላ ዘና ማለቷ መቋረጡ ደስ አላለኝም። ግን የቆሸሸው መታጠቢያ ቤት ካልፀዳ ሰላም እንደማታገኝ አውቃለሁ። የጥርስ ብሩሾቻችንን ወደነበሩበት ስትመልስ እኔ ቤቱን መወልወል ጀመርኩ።

ጥሩ መዓዛ ያላቸውን ሻማዎች እና ዘና የሚያደርገውን ሙዚቃችንን ይዘን ወደ መኝታ ቤታችን ገባን። ብዙም ሳይቆይ ትኩረቴን ወደ እሷ መለስኩ፤ በእግሮቼ መካከል መሬት ላይ ተቀመጠች። ምሽቱን ሙሉ እሷን የፈለኳት ቦታ አገኘኳት። አንገቷን፣ ራሷን እና ትከሻዋን ማሻሸት ጀመርኩ። ወደ አልጋው ሄድን አሁን፤ጀርባዋን በፍቅር ማሸት እችላለሁ። ማቃሰት ጀመረች እኔ ገና መጀመሪያ ነው።

ሰውነቷን አዙሬ በጀርባዋ ተኛች፣ ራሷን ጭኔ ላይ አድርጋ ጋደም ብላለች። ፊቷን በዝግታ ማሸት ጀመርኩ። አይኖቿ ተከድነዋል። ሰውነቷ ሲፍታታ ይሰማኛል። ዓይኖቿ ለረዥም ጊዜ ተዘግተው ቆዩ። ቆንጆ ፊቷን እየዳበሰኳት በትኩረት እያየኳት ነው። ምን እንደሚያስደስታት መከታተል ጀመርኩ። የምፈልገው ደስታዋን ነው። ከዛም ደግሜ ደግሜ እሱን ማድረግ ቀጠልኩኝ።

ሙዚቃው ዝም አለ። በቀስታ አይኖቿን ከፈተች እና ፊቷ ላይ በተረጋጋ ፈገግታ፤ “እንዲህ ዘና ብዬ የማውቅ አይመስለኝም” አለች፤ ግንባሯን ከዚያም ከንፈሯን በእርጋታ ሳምኳት።

እስካሁን ያልነካሁዋትን ቦታ ጠቆም አድርጌ ትኩረቴን ለሷ ደስታ መስጠት ላይ አደረኩ፤ በእርጋታ እጆቼን ወደ እሱ አንቀሳቀስኩኝ። እዛ አካባቢ በዝግታ መጫወት ቀጠልኩ። በቀስታ ማሸት። መነካካት። ጫፉን መዳበስ። “እንዴት እንደሆነ አላውቅም እሱ ጋር ስትነኪኝ የመነሳሳት ብቻ ሳይሆን የውስጥ መረጋጋት ሁሉ ይሰማኛል” አለች። አስቤበት ነው፤ ሆን ብዬ። ይሄ ምሽት ውስጧን ስለማዳመጥ ነው። ስለመረጋጋት ነው። በከንፈሯቿ እጫወታለሁ። መጀመሪያ ላይ ያዝ ብቻ። ከዚያ ወደ ውስጥ አመራለሁ። ልክ ጠርዝ ላይ ቀስ ብዬ እጫወታለሁ። ለመግባት በሰውነቷ ፍቃድ እስክትሰጠኝ ድረስ ጠበኩኝ። ከዛም ቀስ በዬ አጠገቧ እተኛለሁ። ከንፈሯን ሳምኩ። ምላሳችንም ተራ ደረሰው። ጣቶቼ ወደ እሷ የበለጠ ገቡ። ጣቶቼን በቀስታ ወደውስጥ ሳስገባ ያሰማችው ድምፅ ደስተኛ መሆኗን አረጋገጠልኝ። በእርጋታ ጣቴን ወደ ውስጥ ማስገባት እና ማስወጣት ጀመርኩ። ቫይብሬተር ብላ ጠየቀችኝ። አሁን ወደኋላ መመለስ የለም፤ በእርካታ እስክትንቀጠቀጥ ድረስ ቫይብሬተሩን መጠቀም አላቆምኩም። ስትጨርስ ቫይብሬተሩን ለማጥፋት ታገለች፤ ማጥፊያውን ማግኘት አልቻለችም፤

በርግጥ ማጥፊያው ቦታ ቀይሮ አልነበረም፤

ግን የሚንቀጠቀጡ እጆቿ ሊረዱት

አልቻሉም። ተስፋ ቆርጣ ትታው እኔ ላይ

ስትተኛ ተቀብዬ አጠፋሁላት።

በመጨረሻም አቀፈችኝ። ፀጉሯን

እያሻሽሁ አስተኛሁዋት።

እንደተኛች አያት ጀመር፤ የራሷ

ልታደርገኝ ስለመረጠችኝ እንዴት እድለኛ

ነኝ? ከአድካሚ ቀኗ በኋላ እሷን ደስተኛ

ማድረግ በመቻሌ እንዴት እድለኛ ነኝ? የኔ

ፍቅር፤ የኔ ኩዊር ደስታ!

“እንዴት እንደሆነ
አላውቅም እሱ
ጋር ስትነኪኝ
የመነሳሳት ብቻ
ሳይሆን የውስጥ
መረጋጋት ሁሉ
ይሰማኛል”

የኩዊር ደስታ ለእናንተ ምን ማለት ነው?

እነዚህ ምላሾች ከፌስቡክ ገፅ የተወሰዱ ናቸው ...

Rasen yawekugn Ken and when I realised I'm not the only person in Ethiopia plus lemegemera gize sle region podcast yeserahut ken

በመጀመሪያ እኔ ደስተኛ የሆንኩበት ቀን እራሴን ያወኩበትን(come out)ያደረኩበትን ቀን ነው። በመቀጠል ደግሞ በዚ life ያሉ ሰዎችን ሳውቅና ማግኘት ስጀምር ለካ ሰዎች አሉ ብቻዬን አይደለሁም የሚለው ግንዛቤ ሲኖረኝ ደስታዬ እጥፍ ድርብ ሆነ። ከምንም በላይ ከqueer community ሰዎች ጋር እንደመገናኘት ደስታ ሚፈጥርልኝ ነገር የለም በቃ ሰላም ነው። ሚስጥኝ ነፃነቴ እራሱ ሌላ ታሪክ ነው።

Queer Joy, for me, is my freedom when I am with my community. In a country that's illegal to be who you are, it's a luxury to be around ppl who are the same as you.

What makes me happy?currently, my kid. my self-acceptance journey wasn't something you would expect. I can certainly say I didn't struggle with my identity.

Yohan Sola

The moment that I realize I am different from the rest brings me joy it makes me question the way we live as a society and it forces me to think out of the box cause I don't fit in the box in the first place(because I am gay).

ኩዊር ደስታ ለእኔ ከማህበረሰቤ ጋር ስሆን ያለኝ ነፃነት ነው። ራስን መሆን ህገወጥ በሆነበት ሀገር ውስጥ ከሚመስሉሽ ሰዎች ጋር አብሮ መሆን ቅንጦት ነው።

ምን ደስተኛ ያደርገኛል? አሁን ላይ ልጄ። ራሴን የመቀበል ጉዞዬ የምትጠብቂው አይደለም። በማንነቴ ብዙም አልተቸገርኩም ማለት እችላለሁ።

ከሌሎቹ የተለየሁ መሆኔን የተገነዘብኩበት ቅጽበት ደስታን ይሰጠኛል። እንደ ማህበረሰብ አኗኗራችን እንደሚመራ ያደርገኛል እናም ከተለመደው አስተሳሰብ ውጭ እንዳስብ ያስገድደኛል ምክንያቱም በመጀመሪያም የተለመደው አስተሳሰብ አይቀበለኝም ምክንያቱም ጌይ ነኝ።